

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

คำสั่ง

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๕๕๕๖ /๒๕๕๑

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความแห่ง

ระหว่าง	นายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์	ผู้กล่าวหา
	นายพิชิตหรือพิชฎ ชื่นบาน ที่ ๑	
	นางสาวศุภศรี ศรีสวัสดิ์ ที่ ๒	
	นายธนา ดันศิริ ที่ ๓	ผู้ถูกกล่าวหา
เรื่อง	ละเมิดอำนาจศาล	

กรณีสืบเนื่องมาจากนายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์ เลขานุการศาลฎีกา ได้ทำ

บันทึกลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ รายงานต่อนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา

ว่า เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๙.๓๐ นาฬิกา พันตำรวจโททักษิณ
ชินวัตร จะมารายงานตัวที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
นายอนันต์ไปตรวจดูความเรียบร้อยที่แผนกดังกล่าว เมื่อนายอนันต์เข้าไปในห้องเจ้าหน้าที่
ได้มีเจ้าหน้าที่ถือถุงกระดาษซึ่งมีสกอตเทปปิดไว้มีขีดคาดถามว่าทนายความของพันตำรวจโท
ทักษิณให้มา จะรับไว้ได้หรือไม่ นายอนันต์จึงสั่งให้เปิดถุงกระดาษออกดูที่โต๊ะของนางพรทิพย์
ศรีนวล หัวหน้าแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา พบว่าเป็น
ธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๒ ดั่ง ดูคร่าวๆ เห็นตั้งละ ๑๐ มัด จำนวนเงินทั้งหมด
น่าจะประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายอนันต์จึงสั่งให้คืนแก่เจ้าของไป จากการสอบถาม
เจ้าหน้าที่ได้ความว่า ก่อนที่พันตำรวจโททักษิณจะเดินทางมาถึงแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา มีคณะทนายความของพันตำรวจโททักษิณมาเตรียมคดีและ
เสียมยทนายได้มาพบหม่อมหลวงรัฐติพงษ์ ชมพูนุท เจ้าหน้าที่ในแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา แจ้งว่า นายพิชิต ชื่นบาน ทนายความต้องการพบ
เมื่อหม่อมหลวงรัฐติพงษ์ไปพบได้มีนายธนา ดันศิริ ซึ่งเป็นผู้ที่ติดตามคณะทนายความส่ง

ถูกระคายให้และพูดว่าเจ้าหน้าที่เหนื่อยจึงซื้อของมาฝากให้ไปแบ่งกัน หม่อมหลวงรัฐพิงศ์
จึงจะไปถามนายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ เลขานุการแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองในศาลฎีกา ว่าจะรับไว้ได้หรือไม่ แต่นายรักเกียรติไปสภามุแทนราษฎร เมื่อ
หม่อมหลวงรัฐพิงศ์กลับมาที่ห้องทำงานได้พบกับนายอนันต์ซึ่งตรวจงานอยู่จึงให้เจ้าหน้าที่ถาม
นายอนันต์ว่าจะให้ดำเนินการอย่างไร นายอนันต์ได้สั่งให้คืนแก่เจ้าของไป นายอนันต์เห็นว่า
การที่นายธนาให้นำถูกระคายบรรจุเงินมามอบให้เจ้าหน้าที่แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองในศาลฎีกา น่าจะเป็นการไม่ชอบ อาจเป็นการละเมิดอำนาจศาลและเป็น
ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ประธานศาลฎีกาจึงแต่งตั้งองค์คณะได้สวนคดีนี้และให้ดำเนินการ
โดยเร็ว

เพื่อความสะดวกในการพิจารณา องค์คณะได้สวนให้เรียกนายอนันต์
วงษ์ประภารัตน์ เลขานุการศาลฎีกา ว่า ผู้กล่าวหา นายพิชิตหรือพิชิตู ชื่นบาน
นางสาวศุภศรี ศรีสวัสดิ์ และนายธนา ดันศิริ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓
ตามลำดับ

- ๔ -

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ทางได้สวนได้ความจากฝ่าย

ผู้กล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๕ นาฬิกา ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสาม
ชั้นลิฟต์มาที่แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา ซึ่งอยู่ชั้น ๔
ด้วยกันและขณะที่หม่อมหลวงจิติพงศ์ ชมพูนุท นิติกร ๕ แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองในศาลฎีกา กำลังทำงานอยู่ในห้องทำงานที่แผนก ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ซึ่งเป็น
เสมียนทนายของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ทนายความในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๑/๒๕๕๐
ระหว่าง อัยการสูงสุด โจทก์ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ที่ ๑ คุณหญิงพจมาน
ชินวัตร ที่ ๒ จำเลย ได้นำคำร้องขอรายงานตัวของพันตำรวจโททักษิณและคุณหญิงพจมาน
มายื่นต่อศาล เนื่องจากพันตำรวจโททักษิณและคุณหญิงพจมานจะต้องมารายงานตัวหลังจาก
เดินทางกลับมาจากต่างประเทศ หลังจากหม่อมหลวงจิติพงศ์พูดคุยกับผู้ถูกกล่าวหา
ที่ ๒ เกี่ยวกับวันนัดในคดีดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ บอกหม่อมหลวงจิติพงศ์ว่า
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ อยากจะขอปรึกษาเรื่องคดีด้วย ขณะนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ยืนอยู่ห่าง
ออกไปประมาณ ๑ วา บริเวณหน้าห้องพักทนายความ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เดินเข้าไป
ในห้องดังกล่าว หม่อมหลวงจิติพงศ์เดินตามเข้าไปนั่งที่โต๊ะตรงข้ามกัน โดยในห้องมีเพียง

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ และหม่อมหลวงจิตติพงศ์เท่านั้น ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ พูดขึ้นว่า ระเบียบนี้ต้อง
มาติดต่อบ่อย เห็นใจเจ้าหน้าที่ต้องทำงานเหน็ดเหนื่อยก็เลยมีของมาฝากให้เจ้าหน้าที่ทุกคน
แล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เดินไปหยิบถุงกระดาษสีขาวซึ่งวางอยู่ตรงตู้ข้างโต๊ะในห้อง
ตุงตั้งกล่าวมีสกอตเทปปิดปากตุงตามยาวเกือบตลอดปากตุง หม่อมหลวงจิตติพงศ์จึงหยิบตุง
ดังกล่าวเดินออกไปจากห้องเพื่อไปตามนายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ เลขานุการแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาว่าจะรับไว้ได้หรือไม่ โดยหม่อมหลวงจิตติพงศ์
เข้าใจว่าเป็นขนม แต่นายรักเกียรติไม่อยู่ หม่อมหลวงจิตติพงศ์จึงมอบตุงดังกล่าวให้
นางขวัญชีวา แจ่มจิตรตรง นิดิกร ๕ ซึ่งยืนอยู่หน้าห้องนายรักเกียรติ ไปตามผู้กล่าวหา
ซึ่งขณะนั้นอยู่ในห้องธุรการของแผนกที่จะรับไว้ได้หรือไม่ นางขวัญชีวาเห็นผู้กล่าวหาพูดคุย
กับนายอดิเทพ ธีระวัฒน์ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองอยู่ ไม่กล้ารบกวน จึงถือตุงกระดาษเดินผ่านไป แล้วนำตุงไปวางไว้ที่โต๊ะ
ของนางพรทิพย์ ศรีนวล หัวหน้าแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใน
ศาลฎีกา แล้วบอกนางพรทิพย์ว่า ทนายความให้เจ้าหน้าที่มาแบ่งกัน นางขวัญชีวาไม่ทราบ
ว่าเป็นอะไร นางพรทิพย์บอกไม่ให้รับและให้นางขวัญชีวาไปตามผู้กล่าวหาว่าจะรับไว้ได้

หรือไม่ ผู้กล่าวหาบอกให้เปิดดู หม่อมหลวงรัฐดิพงษ์จึงหยิบคัตเตอร์มากรีดสกอตเทปที่ปิดปากถุงออก พบของสีน้ำตาลปิดอยู่ เมื่อดึงออกก็เห็นธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๒ ตั้ง ๆ ละ ๑๐ มัด ๆ ละ ๑๐๐ ฉบับ เป็นเงินประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หม่อมหลวงรัฐดิพงษ์ก็วิ่งไปให้ผู้กล่าวหา ผู้กล่าวหาสั่งให้หม่อมหลวงรัฐดิพงษ์ไปเรียกผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มารับคืนไป โดยได้มีการถ่ายภาพถุงและธนบัตรทั้งหมดไว้เป็นหลักฐาน ปรากฏตามภาพถ่ายหมายเลข ก.๑ ถึง ก.๓ หม่อมหลวงรัฐดิพงษ์จึงบอกผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ให้ไปเรียกผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มาพบ ซึ่งขณะนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ลงไปรอรับพันตำรวจโททักษิณอยู่ชั้นล่าง ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มารับเงินคืนไปจากนายอำนาจ วงศ์สวรรค์ นิติกรประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา ก่อนคืนเงินนายอำนาจถามผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ว่าทราบหรือไม่ว่าในถุงเป็นอะไร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ตอบว่าทราบ นายอำนาจบอกว่า เราจับไม่ได้ พร้อมกับส่งเงินคืนไป ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ รับเงินแล้วก็เดินจากไป ต่อมาพันตำรวจโททักษิณมารายงานตัวต่อศาลและไปนั่งรอในห้องพักทนายความ หม่อมหลวงรัฐดิพงษ์นำคำร้องพร้อมสำนวนไปเสนอผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเพื่อพิจารณาสั่ง แล้วนำไปให้พันตำรวจโททักษิณเซ็นทราบคำสั่งในห้องพักทนายความ ครั้นเวลาประมาณ ๑๒ นาฬิกา ผู้ถูกกล่าวหา

ที่ ๑ โทรศัพท์มาพูดกับหม่อมหลวงฐิติพงศ์ในทำนองว่า ไม่ทราบเรื่องที่เกิดขึ้นและกล่าวคำขอ
โทษต่อหม่อมหลวงฐิติพงศ์ พร้อมกับถามว่าจะทำอย่างไรต่อไป หม่อมหลวงฐิติพงศ์ตอบ
กลับไปว่า ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามจะมาศาลทุกครั้งเมื่อ
พันตำรวจโททักษิณและคุณหญิงพจมานมาศาล

ทางไตสวนไต่ความจากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็น
นายความให้แก่พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร และคุณหญิงพจมาน ชินวัตร จำเลย
ที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ ในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๑/๒๕๕๐ โดยมีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็น
เสมียนทนายและมีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เป็นผู้ประสานงานระหว่างตัวความและนายความ
ในวันเกิดเหตุผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ นำคำร้องขอรายงานตัวของพันตำรวจโททักษิณและคุณหญิง
พจมานมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ไปยื่นต่อเจ้าหน้าที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓
มาถึงศาลฎีกา ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ชวนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ และพันตำรวจโททักษิณ
วิทย์ภโลทัย นายตำรวจติดตามพันตำรวจโททักษิณไปตรวจดูความเรียบร้อยที่ชั้น ๔
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๓
พบผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ นั่งอยู่หน้าห้องพักอัยการ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ สั่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒

- ๘ -

ให้ไปตามหม่อมหลวงฐิติพงศ์ ชมพูนุท เจ้าหน้าที่ศาลฎีกาซึ่งเป็นผู้ดูแลประสานงานเกี่ยวกับคดีมาโดยตลอดมาพบ ระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ที่ ๓ และพันตำรวจโททัญญูอยู่ในห้องพักทนายความ คนขับรถของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ถึงอุ้งกระดาดเดินเข้ามาในห้องแล้ววางถุงไว้ที่โต๊ะ ครั้นเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา ใกล้เคียงเวลาที่พันตำรวจโททักษิณจะมาถึง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงลุกออกจากห้องพักทนายความเตรียมตัวลงไปรับที่สวนกับหม่อมหลวงฐิติพงศ์บริเวณประตู แต่ไม่ได้พูดกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ สอบถามผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เรื่องคำร้อง โดยพันตำรวจโททัญญูลงไปชั้นล่างก่อน ต่อมาหม่อมหลวงฐิติพงศ์เดินกลับออกมาจากห้องและถือถุงกระดาดใบดังกล่าวออกมาด้วยแล้วเข้าไปในห้องขูรกร ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ยังคงอยู่ในห้องพักทนายความสักพักแล้วตามผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ลงไปรอรับพันตำรวจโททักษิณ เมื่อพันตำรวจโททักษิณมาถึงศาลฎีกาได้มานั่งรอในห้องพักทนายความพร้อมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๓ รวมทั้งนายบรรณพงษ์ ดามาพงศ์ ระหว่างนั้นพันตำรวจโททัญญูมาตามผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ออกไป ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เดินไปหาเจ้าหน้าที่ศาลซึ่งเป็นผู้ขายแล้วรับถุงกระดาดขึ้นมา จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ถือถุงกระดาดไปให้พันตำรวจโททัญญูนำลงไปให้คนขับรถที่ชั้นล่าง ต่อมาอีกประมาณ ๕ นาที หม่อมหลวงฐิติพงศ์เดินถือแฟ้มเข้ามาในห้องเพื่อให้

พันตำรวจโททักษิณรับทราบว่ารายงานตัวแล้ว จากนั้นพันตำรวจโททักษิณเดินทางกลับ ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๓ รวมทั้งนายบรรณพงษ์รอกุณหญิงพจมานอยู่ที่ชั้นล่าง เมื่อคุณหญิงพจมานมาถึงศาลฎีกา ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการรายงานตัวจนแล้วเสร็จและส่งคุณหญิงพจมานกลับ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เดินทางมาหาผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ที่รถและบอกว่าวันนี้มีปัญหา ได้นำของฝากไปให้เจ้าหน้าที่ศาล แต่ถุงของที่นำไปฝากกลายเป็นถุงเงินโดยผิดพลาด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เกรงว่าจะมีปัญหาตามมาอย่างแน่นอนจึงรีบโทรศัพท์ไปขอโทษหม่อมหลวงจิติพงศ์และได้ทราบว่ามีหม่อมหลวงจิติพงศ์ได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบแล้ว

ทางใต้สวนได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เป็นผู้ประสานงานของพันตำรวจโททักษิณและคุณหญิงพจมานเกี่ยวกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๑/๒๕๕๐ เนื่องจากภริยาของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มีศักดิ์เป็นลูกพี่ลูกน้องกับคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา นายบุญชาย อักษร สุวรรณ นำเงินค่าซื้อบ้านของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ บางส่วนมาชำระตามสำเนาสัญญาจะซื้อ

จะขายเอกสารหมาย ถ.ก.๑ ซึ่งต่อมาได้มีการจ่ายเงินที่เหลือและโอนกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ปรากฏตามสำเนาหนังสือสัญญาขายที่ดิน เอกสารหมาย
ถ.ก.๒ สำเนาโฉนดที่ดิน เอกสารหมาย ถ.ก.๓ และภาพถ่ายบ้านหมาย ถ.ก.๔ ในตอนเช้า
ของวันเกิดเหตุผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ไปประสานงานกับเจ้าหน้าที่ศาลฎีกาตามปกติเนื่องจากเป็น
วันที่พันตำรวจโททักษิณและคุณหญิงพจมานต้องมารายงานตัวหลังจากกลับจากต่างประเทศ
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ให้ภริยาเตรียมของฝากไปให้เจ้าหน้าที่ด้วยเนื่องจากประสานงานกันได้
ราบรื่นไม่มีข้อติดขัด ภริยาผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ซื้อช็อกโกแลตใส่ถุงเตรียมไว้ให้แล้วนำไปวาง
ไว้ในรถบริเวณที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ นั่ง ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ นำถุงกระดาษใส่เงินจำนวน
๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปใส่ไว้ท้ายรถเพื่อจะนำไปฝากธนาคาร เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ไปถึง
ศาลฎีกาได้พบกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงพากันไปเดินดูความเรียบร้อยและให้คนขับรถไปหยิบ
ถุงที่เบาะหลังรถตามขึ้นไปให้ที่ชั้น ๔ ระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เดินไปที่ห้องพัก
ทนายความได้พบกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ไปตามเจ้าหน้าที่ศาลชื่อ
หม่อมหลวงฐิติพงศ์ ที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ประสานงานอยู่บ่อยๆ มาพบที่ห้องพักทนายความ

แล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ก็เข้าไปในห้องพักทนายความคุยกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ สักครู่
คนขับรถก็ถือถุงกระดาษเข้ามาในห้องแล้ววางไว้บนโต๊ะ หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑
เดินออกไป ซึ่งพอดีกับหม่อมหลวงฐิติพงศ์เดินเข้ามาจึงนั่งคุยกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓
ขอบคุณหม่อมหลวงฐิติพงศ์ที่การประสานงานในเรื่องการรักษาความปลอดภัยและการ
นัดหมายรวบรวมรถตลอดมาและบอกว่ามีของฝากเล็กน้อยมาให้หม่อมหลวงฐิติพงศ์และน้องๆ
หม่อมหลวงฐิติพงศ์ถามว่าเอาอะไรมาฝาก ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ตอบว่าเป็นขนมเล็กน้อยไป
แบ่งกันรับประทาน จากนั้นหม่อมหลวงฐิติพงศ์ลุกขึ้นแล้วทักถุงกระดาษออกไป เมื่อ
พันตำรวจโททักษิณมาถึงได้มานั่งรอที่ห้องพักทนายความพร้อมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ที่ ๓
และนายบรรณพงษ์ ตามาหงส์ สักครู่มีคนมาตามผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ไปพบเจ้าหน้าที่ธุรการที่
บริเวณหน้าเคาน์เตอร์แผนกรับฟ้อง เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ขายเปิดประตูเลื่อนออกแล้วยืนตุง
กระดาษให้พร้อมกับบอกว่าหม่อมหลวงฐิติพงศ์ให้เอาของมาคืน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ รับตุง
กระดาษคืนมาแล้วให้พันตำรวจโททัญญาไปเก็บไว้ที่รถ หลังจากพันตำรวจโททักษิณ
รายงานตัวเสร็จก็เดินทางกลับ ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ อยู่รอคุณหญิงพจมานมารายงานตัว
เมื่อคุณหญิงพจมานรายงานตัวเสร็จก็เดินทางกลับ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ กลับไปที่รถและถาม

คนขับรถว่าพันตำรวจโททัญญาของมาคืนหรือไม่ คนขับรถตอบว่าเอามาคืนแล้วและเอา
เก็บไว้ท้ายรถ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เอะใจจึงไปเปิดกระโปรงท้ายรถและแกะถุงดังกล่าวดูปรากฏ
ว่าเป็นเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่จะเอาไปฝากธนาคาร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ จึงเปิดประตู
รถข้างหลังด้านขวาแล้วแกะถุงอีกถุงหนึ่งซึ่งอยู่ที่เดิมและถามคนขับรถว่าหยิบของจากตรงไหน
ไปเมื่อเช้า คนขับรถตอบว่าหยิบถุงไปจากรถกระโปรงท้ายรถ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เกรงจะเกิด
เรื่องยุ่งจึงเดินไปเล่าให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ฟังว่าหยิบถุงผิดไปอยากให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑
ช่วยนัดหมายหม่อมหลวงรัฐดิพงษ์เพื่อทำความเข้าใจกัน แล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เดินทางไปทำ
ธุระที่อื่น ต่อมาเวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ แจ้งว่าหม่อมหลวงรัฐดิพงษ์ได้
รายงานเรื่องที่เกิดขึ้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบแล้ว

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงในเมืองต้นรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน
๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๙ นาฬิกา ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามซึ่งเป็นคณะทนายความและ
ผู้ประสานงานของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร และคุณหญิงพจมาน ชินวัตร จำเลยที่ ๑ และ
ที่ ๒ ตามลำดับในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๑/๒๕๕๐ ได้มาติดต่อเจ้าหน้าที่แผนกคดีอาญาของผู้
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาเพื่อรับการรายงานตัวของพันตำรวจโททักษิณและ

คุณหญิงพจมานที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ ระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามรอการมาถึง
ของพันตำรวจโททักษิณและคุณหญิงพจมาน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒
ไปตามหม่อมหลวงจิติพจน์ ชมพูนุท เจ้าหน้าที่ประจำแผนกมาพบในห้องพักทนายความและ
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ได้มอบถุงกระดาษสีขาวข้างในมีของบรรจุอยู่โดยมีสกอตเทปปิดปากถุง
เกือบตลอดแนวให้แก่หม่อมหลวงจิติพจน์ หม่อมหลวงจิติพจน์กับพวกเจ้าหน้าที่ศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนำถุงไปให้ผู้กล่าวหาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
ผู้กล่าวหาสั่งให้เปิดดูและพบว่าเป็นธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๒ ตั้งๆ ละ
๑๐ มัดๆ ละประมาณ ๑๐๐ ฉบับ รวมเป็นเงินประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท บรรจุอยู่ใน
สีน้ำตาลปิดทับอยู่ด้านบน ผู้กล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ถ่ายภาพถุงกระดาษและธนบัตรไว้เป็น
หลักฐาน ปรากฏตามภาพถ่ายถุงกระดาษและธนบัตรเอกสารหมายเลข ก.๑ ถึง ก.๓ จากนั้น
ผู้กล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่นำถุงไปคืนให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓

กรณีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ รู้หรือควรรู้
หรือไม่ว่าในถุงกระดาษดังกล่าวมีธนบัตรจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท บรรจุอยู่ในปัญหานี้ฝ่าย
ผู้กล่าวหาหม่อมหลวงจิติพจน์ ชมพูนุท เป็นพยานเบิกความว่า ในขณะที่พยานกำลังตรวจดู

สำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อม.๑/๒๕๕๐ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ พูดขึ้นว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓
อยากจะทำขอปรึกษาเรื่องคดีด้วย พยานทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เป็นผู้ที่ยึดติดตาม
พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร และคุณหญิงพงมาน ชินวัตร มาศาลทุกครั้ง และจะอยู่ในกลุ่ม
ของทนายความ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ก็เดินเข้าไปในห้องพักทนายความ พยานเดินตาม
เข้าไปหนึ่งที่โต๊ะโดยนั่งตรงข้ามและนั่งกันอยู่เพียง ๒ คน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ พูดขึ้นว่า ระยะเวลา
ต้องมาติดต่อบ่อย เห็นใจเจ้าหน้าที่ที่ต้องทำงานเหน็ดเหนื่อย ก็เลยมีของมาฝากให้เจ้าหน้าที่
ทุกคน แล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ก็เดินไปหยิบถุงสีขาวซึ่งมีสกอตเทปปิดปากถุงคามยาวเกือบ
ตลอดปากถุงไม่สามารถมองเห็นข้างในได้มามอบให้แก่พยาน ตอนนั้นพยานเข้าใจว่าเป็นขนม
เห็นว่า พยานเป็นเจ้าหน้าที่ศาล เป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาทั้งสามติดต่อประสานงานมาโดยตลอด
ไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกัน คำเบิกความของพยานจึงน่าเชื่อถือ เชื่อว่า ตอนที่มอบถุง
กระดาษกันพยานกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ อยู่ด้วยกันเพียง ๒ คน การที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓
ติดต่อให้พยานไปพบที่ห้องพักทนายความแล้วมอบถุงให้พยานเพียงสองต่อสองก็ดี การที่

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ พูดเป็นนัยว่ามีของมาฝากเจ้าหน้าที่ทุกคนโดยไม่บอกให้พยานทราบว่าเป็น
ขนมหรือช็อกโกแลตก็ดี และการที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ส่งมอบถุงกระดาษที่ปกปิดมิดชิดจนไม่
สามารถทราบว่สิ่งของข้างในเป็นอะไรก็ดี จึงเป็นเรื่องผิดปกตวิสัย เพราะหากผู้ถูกกล่าวหา
ที่ ๓ ต้องการมอบขนมหรือช็อกโกแลตให้แก่เจ้าหน้าที่เพื่อเป็นการแสดงความมีน้ำใจดังที่
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ อ้างจริง ก็ย่อมต้องนำถุงขนมหรือช็อกโกแลตที่อ้างไปมอบให้แก่เจ้าหน้าที่
ที่ห้องธุรการทั้งหมดโดยตรงและโดยเปิดเผยเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจของตน นอกจากนี้
ข้อเท็จจริงก็ยังปรากฏต่อมาว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ถูกเรียกให้ไปปรับถุงกระดาษคืน
นายอำนาจ วงศ์สุวรรณ ซึ่งเป็นนิติกรประจำแผนกก็เบิกความยืนยันว่า พยานถาม
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ว่า ใครเป็นคนให้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ตอบว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เป็นคนนำ
ถุงกระดาษมาให้ พยานจึงให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ไปตามผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ หลังจากนั้น ๒
ถึง ๓ นาที ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ก็พาผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มาที่หน้าเคาน์เตอร์ พยานถาม
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ว่า ทราบหรือไม่ว่าในถุงเป็นอะไร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ตอบว่า ทราบ
พยานจึงตอบไปว่า เราจับไม่ได้ พร้อมกับส่งถุงคืนไป ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ รับถุงแล้วก็เดินจาก
ไปโดยไม่ได้พูดอะไร เห็นว่า พยานปากนี้เป็นเจ้าหน้าที่ศาลและไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับ

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มาก่อน คำเบิกความจริงมีน้ำหนักเชื่อถือได้เช่นกัน เชื่อว่าพยานเบิกความตามที่รู้เห็นจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ รับกับพยานว่า ทราบว่าของในถุงเป็นอะไร พร้อมกับรับถุงไปโดยไม่ถือเอื้อน ไม่เปิดถุงออกดู และไม่อธิบายว่าของข้างในถุงเป็นอะไร ย่อมเป็นพิรุณของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ย่อมต้องทราบอยู่แล้วว่าของในถุงเป็นเงิน ที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ นำสืบโดยสรุปทำนองว่า ก่อนเกิดเหตุผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ขายบ้านให้แก่นายบุญชาญ อักษรสุวรรณ ได้ในราคา ๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท เงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ชำระราคาบ้านส่วนหนึ่ง ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มอบเงินให้ภริยาห่อใส่ถุงกระดาษเพื่อไปฝากธนาคารในวันรุ่งขึ้น และก่อนเกิดเหตุ ๒ ถึง ๓ วัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ให้ภริยาไปซื้อช็อกโกแลต แล้วนำมาห่อใส่ถุงกระดาษที่เหมือนกันเพื่อมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ศาลในวันนัดซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ แต่คนขับรถของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ หยิบถุงผิดเพราะถุงมีลักษณะเหมือนกันนั้น เป็นเรื่องเลื่อนลอย เพราะหากเป็นเรื่องจริงเมื่อนายอำนาจมอบถุงกระดาษที่บรรจุเงินคืนให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ น่าจะต้องกล่าวคำขอโทษในทันที และน่าจะสั่งให้พันตำรวจโทวัญญูเอาถุงกระดาษที่บรรจุช็อกโกแลตกลับมาให้คนเพื่อมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ศาลเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจของคน

ทั้งหากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มีถุงกระดาษที่มีลักษณะเหมือนกัน ๒ ถุง โดยถุงหนึ่งบรรจุเงิน
ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และอีกถุงหนึ่งบรรจุช็อกโกแลตจริง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ยังต้อง
ใช้ความระมัดระวังตรวจสอบเป็นพิเศษว่าปกคิธรรมดา ก่อนส่งมอบถุงให้แก่หม่อมหลวงจิตติพงษ์
แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ก็หาได้กระทำไม ข้อเท็จจริงจึงเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่า
ถุงกระดาษที่มอบให้แก่หม่อมหลวงจิตติพงษ์ ชมพูนุก เจ้าหน้าที่ประจำแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกามีธนบัตรจำนวนประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท บรรจุอยู่
ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมรู้เห็น
หรือให้ความร่วมมือในการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ หรือไม่ ในปัญหานี้ได้ความจาก
หม่อมหลวงจิตติพงษ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็นทนายความให้แก่พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร
และคุณหญิงพจมาน ชินวัตร จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ ในคดีหมายเลขแดงที่
อม.๑/๒๕๕๐ โดยมีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็นเสมียนทนายและเป็นเลขานุการส่วนตัวของ
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๓ เป็นผู้ติดตามพันตำรวจโททักษิณ ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามจะมาศาล
กับพันตำรวจโททักษิณและคุณหญิงพจมานทุกครั้ง ซึ่งข้อเท็จจริงส่วนนี้ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสาม
ก็นำสืบเชื่อมกับพยานฝ่ายผู้กล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เป็นผู้ประสานงานระหว่าง

พันตำรวจโททักษิณและคุณหญิงพจมานกับฝ่ายทนายความซึ่งคือผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ กับเจ้าหน้าที่ศาล ทั้งข้อเท็จจริงที่ได้จากพยานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามก็ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามมีการพูดคุยและประสานงานกันตลอดเวลาขณะอยู่ที่ศาลฎีกา การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เกี่ยวกับคดีจึงอยู่ในความรู้เห็นของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ ด้วย ถือได้ว่าเป็นคณะทำงานเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ไปถามหม่อมหลวงรัฐดิพงษ์ไปพบที่ห้องพักทนายความ ทั้ง ๆ ที่ขณะนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ อยู่ห่างไปเพียง ๑ ๖ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ ก็อยู่บริเวณนั้นน่าจะรู้ว่ามิมีเหตุการณ์อะไร เกิดขึ้นในห้องพักทนายความเพราะผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ ต่างก็เห็นหม่อมหลวงรัฐดิพงษ์ เดินถือถุงกระดาษออกมาจากห้อง วิสัยของคนทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเช่นผู้ถูกกล่าวหา ทั้งสามย่อมต้องถามไถ่หรือบอกกล่าวให้รู้กันว่าจะนำข้อโกนแลตมาให้เจ้าหน้าที่ศาลโดยไม่มี จำต้องปิดบัง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็นหัวหน้าคณะทนายความของพันตำรวจโททักษิณและ คุณหญิงพจมาน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ดังกล่าวเป็นเรื่องราวซึ่งนอกจากจะ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รูปคดีของพันตำรวจโททักษิณและคุณหญิงพจมานแล้วยังเป็นเรื่อง กระทบกระเทือนต่อวิชาชีพของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เองด้วย แทนที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จะชักไซ้

ไล่เรียงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ชัดเจนแล้วดำเนินการแก้ไขนำสิ่งของที่ถูกต้องมามอบให้
หรือนำถุงทั้งสองใบไปแสดงในทันทีหรือดำเนินผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว แต่
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ก็หาได้กระทำไม่ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ กลับโทรศัพท์ไปขอโทษและปรับ
ความเข้าใจกับหม่อมหลวงจิตติพงศ์ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ร้องขอ พร้อมทั้งสอบถามความ
คืบหน้าเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ดังกล่าวแสดงให้เห็นชัดแจ้ง
ว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ในลักษณะเป็น
ตัวการร่วมกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ แม้ขณะเกิดเหตุเป็นเพียงเสมียนทนายแต่ก็เป็น
ทนายความในสำนักงานของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มาก่อน ทั้งยังเป็นผู้ประสานงานให้หม่อมหลวง
จิตติพงศ์ไปพบกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ และเมื่อผู้กล่าวหาสั่งให้คืนถุงบรรจุเงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา
ที่ ๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ก็ยังเป็นผู้ไปเรียกผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มารับถุงคืน นอกจากนี้
ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ยังรออยู่ที่บริเวณเคาน์เตอร์แผนกรับฟ้องและห้องพักทนายความที่เกิดเหตุ
ตลอดเวลา ลักษณะของการกระทำดังกล่าวถือได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ มีส่วนร่วมรู้เห็น
ในการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามดังกล่าวจึงเป็น
การร่วมรู้กันและแบ่งหน้าที่กันทำ พึงได้ว่าเป็นตัวการร่วมกัน

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งสามเป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลหรือไม่ เห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ มอบให้ หม่อมหลวงรัฐดิพงษ์เพื่อนำไปแบ่งกันกับเจ้าหน้าที่ในแผนกมีจำนวนมากถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามมีเจตนาที่จะจงใจให้หม่อมหลวงรัฐดิพงษ์และเจ้าหน้าที่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ซึ่ง อาจเชื่อมโยงไปเป็นประโยชน์แก่จำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๑/๒๕๕๐ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามจึงเป็นการประพฤติน่าไม่เรียบร้อยในบริเวณศาล เป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๑(๑), ๓๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และน่าจะมีความผิดฐานให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๕ หรือความผิดอื่นต่อเจ้าพนักงาน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามเป็นการกระทำที่ออกอาจ ทำทนายและเกิดขึ้นที่ศาลฎีกาซึ่งเป็นศาลยุติธรรม ชั้นสูงสุดของประเทศ ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามประกอบอาชญากรรมความและที่ปรึกษากฎหมาย ย่อมตระหนักดีว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามจะทำให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันศาล

ยุติธรรมและจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือและความศรัทธาในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร
ในอำนาจตุลาการ จึงเห็นสมควรลงโทษในสถานหนักเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างอีกต่อไป
ให้จำคุกผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามคนละ ๖ เดือน ส่วนความผิดฐานให้สินบนแก่เจ้าพนักงานตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๔ หรือความผิดอื่นต่อเจ้าพนักงาน นั้น ให้ผู้กล่าวหา
ไปดำเนินการตามกฎหมายแก่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

นายมงคล ทับเที่ยง

นายอิศเรศ ชัยรัตน์

นายวีระพล ตั้งสุวรรณ

